РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 ноември 2010 година

относно помощ за разходите за отстраняване и унищожаване на мъртви животни в земеделските стопанства на регион Валония (Държавна помощ C 1/10 — Белгия)

(нотифицирано под номер C(2010) 7263)

(само текстовете на френски и нидерландски език са автентични)

(2010/789/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него ([1]),

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него ([2]),

след като прикани заинтересованите страни да представят коментарите си съгласно гореспоменатите членове ([3]),

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

(1) След като на 23 април 2007 г. бе подадена жалба, Комисията реши да започне разследване във връзка с предоставена от Белгия предполагаема държавна помощ, предназначена за покриване на разходи, свързани с отстраняването и унищожаването на мъртви животни в земеделските стопанства на регион Валония.

(2) На 2 юли 2007 г. Комисията изпрати писмо до белгийските власти с искане за информация относно въпросната мярка. Белгийските власти предоставиха информация с писмо от 27 юли 2007 г., регистрирано на 3 август 2007 г. На 21 август 2007 г. се проведе техническа среща по искане на компетентните белгийски власти. След срещата белгийските власти представиха на 4 октомври 2007 г. допълнителна информация по въпросния случай.

(3) С писмо от 10 септември 2007 г. службите на Комисията уведомиха Белгия, че схемата за помощи е вписана в регистъра на необявените помощи под № NN 56/2007, тъй като част от средствата очевидно вече са били изплатени.

(4) Втора техническа среща бе проведена на 12 октомври 2007 г. по искане на компетентните белгийски власти.

(5) С писмо от 25 октомври 2007 г. службите на Комисията поискаха от белгийските власти да представят по-изчерпателна информация. При липсата на отговор до изтичането на крайния срок те изпратиха на 21 декември 2007 г. напомнително писмо до белгийските власти с нов краен срок за отговор.

(6) На 4 юни 2008 г., след като не бе получен отговор на първото напомнително писмо в рамките на определения срок, службите на Комисията изпратиха ново напомняне, с което да обърнат внимание на белгийските власти, че при неспазване на новия срок за отговор от четири седмици Комисията би могла да изпрати разпореждане за предоставяне на информация по силата на член 10, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ([4]). Този срок изтече на 4 юли 2008 г. В резултат на това на 1 октомври 2008 г. Комисията прие решение, с което се изискваше от белгийските власти да предоставят изискваната информация. То включваше и искане от страна на Комисията белгийските власти да предоставят наред с останалото и допълнителните информационни листове, предвидени в Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за създаване на Европейската общност ([5]), за да се анализира помощта, предоставена след 31 януари 2007 г.

(7) Белгийските власти в крайна сметка отговориха с писмо от 27 ноември 2008 г. и представиха допълнителна информация на 5 декември 2008 г. Те не предоставиха обаче допълнителните информационни листове, изисквани съгласно решението на Комисията от 1 октомври 2008 г.

(8) На 27 януари 2009 г. Комисията изпрати на белгийските власти искане за допълнителна информация. Белгийските власти отговориха на това искане с писмо от 16 март 2009 г., регистрирано на 19 март 2009 г.

([1]) Считано от 1 декември 2009 г., членове 87 и 88 от Договора за ЕО стават съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Двете разпоредби са по същество еднакви. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания съответно на членове 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е уместно.
([2]) ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.
([3]) ОВ C 191, 15.7.2010 г., стр. 12.
([4]) ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.
([5]) ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

(9) С писмо от 14 януари 2010 г. Комисията информира Белгия за решението си да започне процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), срещу нотифицираната помощ. Решението на Комисията да започне процедурата бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 15 юли 2010 г. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си във връзка с въпросните мерки. Не бяха получени мнения от други заинтересовани страни.

(10) С писмо от 19 февруари 2010 г. белгийските власти поискаха срокът за отговор, посочен в писмото на Комисията от 14 януари 2010 г., да бъде удължен с един месец. С писмо от 5 март 2010 г. Комисията удължи срока за отговор с един месец. Накрая, с писмо от 12 март 2010 г., белгийските власти реагираха на решението за откриване на процедурата.

II. **ПРЕДИСТОРИЯ И КОНТЕКСТ**

II.1. **Решение на Комисията — дело № NN 48/2003**

(11) Разследването на Комисията разкри ясно, че жалбата е свързана с прилагането на схемата за помощи, одобрена от Комисията на 26 ноември 2003 г. по дело за държавна помощ № NN 48/2003 (ex N 157/2003) „Управление на отстраняване и унищожаване на мъртви животни в земеделските стопанства на регион Валония“. Обект на разследването бе нотифицирана от страна на белгийските власти схема, съгласно която белгийската държава възнамерява да предостави под формата на субсидирани услуги помощ за земеделски стопанства, предназначена за покриването на всички разходи, свързани с отстраняването, съхраняването, преработването и унищожаването на мъртви животни.

(12) С оглед приемането на решението за приключване на сметките и предвид предстоящото на 1 януари 2004 г. скорошно влизане в сила на Насоките на Общността относно държавната помощ за изследвания за ТСЕ, мъртви животни и отпадъци от кланици (наричани подолу „Насоки за ТСЕ“) ([1]), белгийските власти бяха поели ангажимент да внесат изменения във въпросната схема. Тези изменения бяха необходими, за да се спазят условията на Насоките за ТСЕ, и по-специално на точка 29 от тях. В тази точка се предвижда, че държавите-членки могат да предоставят държавна помощ с интензитет до 100 % от разходите по отстраняване на мъртви животни и до 75 % от разходите по унищожаване на трупове на животни. Нотифицираната белгийска схема не отговаряше на това условие, тъй като в нея се предвиждаше възможност помощта да покрива 100 % от разходите за унищожаване на труповете на мъртви животни.

(13) След посочените в съображения 11 и 12 коментари белгийските власти поеха ангажимент (вж. съображения 33 и 34 от решението на Комисията по досие № NN 48/2003) да изменят съответно схемата, така че от 1 януари 2004 г. помощта, предвидена за покриване на разходите за унищожаване на трупове на мъртви животни, да представлява само 75 % от максималния разход вместо 100 %. Освен това белгийските власти се ангажираха да изпратят на Комисията най-късно до средата на декември 2003 г. доказателство за въвеждането на необходимите изменения в схемата за помощи.

(14) Въз основа на тези ангажименти Комисията одобри схемата за период от пет години, считано от 31 януари 2002 г. Следователно срокът за прилагане на посочената схема изтече на 31 януари 2007 г.

II.2. **Жалба**

(15) На 23 април 2007 г. Комисията получи жалба, според която се предполагаше, че белгийските власти нарушават Насоките за ТСЕ като продължават да предоставят помощи с интензитет до 100 % от разходите както за отстраняването на умрели животни, така и за унищожаването на труповете им.

III. **ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

(16) Схемата за помощи се състои в регионална мярка за покриване на общите разходи за услуги, свързани с отстраняване, транспортиране, съхранение, преработка и унищожаване на мъртви животни от земеделски стопанства, разположени в регион Валония.

(17) Управлението и организацията по премахването на мъртвите животни от посочените земеделски стопанства са били уредени от регионалните власти чрез обществена поръчка за услуги. След публична покана за търг, обявен на равнището на Европейския съюз с обявление за обществена поръчка за услуги ([2]), обществената поръчка е възложена на 31 януари 2002 г. на дружеството S.A. RENDAC-UDES. Въпросният договор е в три лота според вида на услугите, които ще се предоставят:

— събиране на труповете на животни от земеделските стопанства и транспортирането им до пункт за преработка, ако е възможно чрез събирателен център или съоръжение за временно складиране,

— обработка на труповете на животни, разглеждани изцяло като специфичнорискови материали, и транспортиране на отпадъците от преработката до места за термично унищожаване, и

— пълното унищожаване на отпадъците от тази преработка в предвидени за целта съоръжения.

([1]) ОВ C 324, 24.12.2002 г., стр. 2.

([2]) ОВ S 156, 16.8.2001 г.

(18) Дружеството S.A. RENDAC-UDES единствено представи предложения по тази покана, при това по трите лота. Вследствие на това поръчката е възложена на дружеството на 31 януари 2002 г. за период от 5 години. Според информацията, предоставена от белгийските власти, валидността на договора е била удължена най-малко четири пъти: до 31 декември 2007 г., до 31 декември 2008 г., до 30 юни 2009 г. и последно — до организирането на бъдеща, нова обществена поръчка, чието изпълнение според белгийските власти ще започне през третото тримесечие на 2010 г.

(19) Въпросната схема за помощи предвижда отпускане на помощи на земеделските стопани. Белгийските власти потвърдиха, че въпреки директното отпускане на помощ на S.A. RENDAC-UDES като доставчик на услуги, за разходите за услуги, предоставяни на земеделските стопани, помощта е била изцяло за земеделските стопани с цел покриване на всички разходи, свързани с различните етапи на събиране, транспортиране, съхранение, обработка и унищожаване, които те биха поемали при отсъствието на схемата за помощи. Белгийските власти също така гарантираха, че сумите, плащани директно на S.A. RENDAC-UDES за услугите, предоставяни на стопаните, са отговаряли изцяло на пазарните цени за извършваните услуги.

(20) Валонската служба по отпадъците към регионалното министерство на околната среда е била отговорна за изплащането на фактурите, издадени от S.A. RENDAC-UDES, отчасти въз основа на фиксирана сума и отчасти въз основа на ценови таблици.

(21) В рамките на проучването на досие № NN 48/2003 белгийските власти потвърдиха, че схемата се отнася само до мъртвите животни в земеделските стопанства в област Валония. Тя не се отнася до труповете на животни, намерени на пазарите на животни или в кланиците.

IV. **РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ОТ 13 ЯНУАРИ 2010 Г.**

(22) В решението си за започване на процедура по разследване от 13 януари 2010 г. Комисията изрази съмненията си относно съвместимостта на схемата за помощи с правилата на Европейския съюз за държавните помощи. По-конкретно Комисията стигна до заключението, че мерките по въпросната схема за помощи, които имат за цел да покрият над 75 % от разходите по унищожаването на мъртви животни, могат да се смятат за несъвместими с общия пазар въз основа на Насоките за ТСЕ и Насоките на Общността за 2007—2013 г. в областта на държавните помощи в земеделието и горското стопанство 2007—2013 г. (наричани по-долу „Насоките 2007—2013 г.“) ([1]).

(23) Освен това, предвид факта, че Комисията е одобрила схемата за помощи до 31 януари 2007 г. въз основа на ангажиментите на белгийските власти, които е трябвало да изменят схемата, така че да я приведат в съответствие с условията по Насоките за ТСЕ, считано от 1 януари 2004 г., и при положение че тези ангажименти не са били изпълнени от посочените власти, Комисията заключи, че е налице злоупотреба с помощта, предоставена за покриване на над 75 % от разходите за унищожаване на мъртви животни.

(24) Съответно, съгласно член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 и във връзка с член 16 от същия регламент относно злоупотребата с помощи Комисията реши да образува официална процедура по разследване и поиска от Белгия да представи мнението си.

V. **МНЕНИЕ НА БЕЛГИЯ**

(25) В отговора си от 12 март 2010 г. Белгия информира Комисията, че ще предприеме необходимите мерки за организиране на нова обществена поръчка за услуги. Според белгийските власти специалните тръжни условия, по които ще се проведе бъдещата обществена поръчка за услуги, следва да са били приключени най-късно до 15 април 2010 г. и обществената поръчка би следвало да се задейства през третото тримесечие на 2010 г. Междувременно белгийските власти изтъкнаха, че срокът на възложената на 31 януари 2002 г. обществена поръчка за услуги е бил удължен с допълнение към договора, като условията са останали същите като тези при възлагането ѝ на 31 януари 2002 г.

(26) Освен това белгийските власти изтъкнаха, че: i) област Валония ще поиска прилагане на принципа *de minimis* за уреждане на положението на земеделските стопани за периода от 1 януари 2004 г. до 30 юни 2008 г., и ii) област Валония ще пристъпи най-много до три месеца към възстановяването на суми от всеки земеделски стопанин в размер на 25 % от разходите по преработка и унищожаване на мъртви животни, изчислени за периода от 1 юли 2008 г. до датата на влизане в сила на следващата обществена поръчка за услуги.

(27) И накрая, белгийските власти информираха Комисията, че ще изискат възстановяване на сумите за помощи *de minimis,* надхвърлящи 3 000 EUR за период от 3 години, съгласно Регламент (ЕО) № 1860/2004 на Комисията от 6 октомври 2004 г. относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО спрямо минималните помощи в сектора на земеделието ([2]). Белгийските власти посочиха също така, че максимално допустимият размер от 3 000 EUR вероятно е надвишен при 58 земеделски стопани.

VI. **ОЦЕНКА НА МЯРКАТА**

VI.1. **Наличие на помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС**

(28) Според член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

([1]) ОВ C 319, 27.12.2006 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 325, 28.10.2004 г., стр. 4.

(29) Тези условия са изпълнени в разглеждания случай по отношение на помощта, предоставяна на земеделските стопани. Тя се предоставя от публичните власти на област Валония и поставя в по-благоприятно положение земеделските стопани от област Валония, като премахва разходите по отстраняване и унищожаване на мъртви животни, които те иначе биха поели при нормални условия.

(30) Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз самият факт, че конкурентоспособността на дадена компания е подпомогната спрямо тази на конкурентни фирми чрез предоставяне на икономическо предимство, което тя иначе не би имала при нормални условия, показва, че е налице риск от нарушаване на конкуренцията ([1]).

(31) Помощта за дадена компания се смята за засягаща търговията между държавите-членки, когато компанията извършва дейност на един отворен за търговия пазар в рамките на Европейския съюз ([2]). В сектора е налице оживена търговия в рамките на Европейския съюз. Тази мярка следователно може да се отрази на търговията между държавите-членки.

(32) Предвид гореизложеното е очевидно, че условията на член 107, параграф 1 от ДФЕС са изпълнени, с изключение за помощите, спрямо които се прилага законодателството *de minimis*.

VI.1.1. *Законодателство de minimis*

(33) На няколко пъти белгийските власти изтъкнаха, че са приложили правилата *de minimis*, приложими в селскостопанския сектор. Съответните регламенти, в сила през периода на отпускане на помощта, са били Регламент (ЕО) № 1860/2004 и Регламент (ЕО) № 1535/2007 на Комисията от 20 декември 2007 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО към помощите *de minimis* в сектора на производството на селскостопански продукти ([3]), който отменя Регламент (ЕО) № 1860/2004.

(34) Помощите, които отговарят на условията за прилагане на Регламент (ЕО) № 1860/2004 или Регламент (ЕО) № 1535/2007, се разглеждат като неизпълняващи всички критерии от член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(35) Следва обаче да се уточни, че съгласно член 3, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1535/2007 помощите *de minimis* не могат да се кумулират с държавни помощи за едни и същи допустими разходи, ако това кумулиране води до интензитет на помощта, който надвишава размера, определен от законодателството на Европейския съюз за конкретните обстоятелства на всеки отделен случай. Посочената разпоредба се прилага в настоящия случай: не е възможно кумулиране на помощи *de minimis* (които възлизат на 25 % от разходите, свързани с унищожаването на мъртвите животни, и които трябва да се поемат от стопаните) с останалите 75 %, които, съгласно правилата на Европейския съюз (точка 133 от Насоките 2007—2013 г. във връзка с член 16, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 1857/2006 на Комисията от 15 декември 2006 г. за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към държавната помощ за малки и средни предприятия, осъществяващи дейност в производството на селскостопански продукти и за изменение на Регламент (ЕО) № 70/2001 ([4]), могат да се смятат за съвместими с член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

(36) За сметка на това по схемата, установена с Регламент (ЕО) № 1860/2004, изглежда, че не е изключено подобно кумулиране между помощта *de minimis* и сумите, представляващи 75 % от разходите, свързани с унищожаването на мъртвите животни. Това може да се изведе от съображение 7 от Регламент (ЕО) № 1860/2004, според което „правилото за минималната помощ не накърнява възможността предприятията да получат за същия проект държавна помощ, разрешена от Комисията или обхванатата от регламент за групово освобождаване“. Условията за прилагане на регламента, и по-специално максималният праг на помощта от 3 000 EUR, трябва да бъдат спазвани, така че за всяка помощ, която надвишава прага от 3 000 EUR, не важи Регламент (ЕО) № 1860/2004, при това за целия размер на помощта. В съответствие с член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1535/2007 това кумулиране е възможно до шест месеца след влизането в сила на посочения регламент, т.е. до 30 юни 2008 г. След тази дата се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1535/2007.

VI.2. **Правомерност на помощта**

(37) Схемата за помощи, одобрена от Комисията под досие № NN 48/2003, е била нотифицирана и одобрена за периода 31 януари 2003 г. — 31 януари 2007 г. Комисията констатира обаче, че Белгия е продължила да прилага схемата след 1 февруари 2007 г. без да нотифицира Комисията съгласно член 108, параграф 3 от ДФЕС. Схемата за помощи следователно се превръща в неправомерна държавна помощ след 1 февруари 2007 г.

VI.3. **Съвместимост на помощта**

(38) По силата на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, могат да се приемат за съвместими с вътрешния пазар, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.

([1]) Решение на Съда на ЕО от 17 септември 1980 г., дело C-730/79, *Philip Morris Holland BV срещу Комисията на Европейските общности*, Сборник, 1980 г., стр. 2671.

([2]) Виж по-специално решение на Съда от 13 юли 1988 г., дело C-102/87, *Френската република срещу Комисията на Европейските общности*, Сборник, 1988 г., стр. 4067.

([3]) ОВ L 337, 21.12.2007 г., стр. 35.

([4]) ОВ L 358, 16.12.2006 г., стр. 3.

(39) Разглежданата схема засяга отпускането на помощ, която, под формата на субсидирани услуги, покрива всички разходи по услугите, свързани с отстраняване, транспортиране, преработка и унищожаване на мъртви животни в земеделските стопанства в област Валония.

(40) По отношение на периода 31 януари 2002 г. — 31 декември 2003 г., решението на Комисията по досие № NN 48/2003 установи, че схемата може да се ползва от дерогацията, посочена в член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. Същевременно, както бе посочено по-горе, за периода след 1 януари 2004 г. белгийските власти бяха поели ангажимент да променят нотифицираната схема за държавна помощ и да я приведат в съответствие с Насоките за ТСЕ, във вида, в който те са били прилагани след 1 януари 2004 г. Белгийските власти трябваше по-специално да гарантират, че помощта обхваща само 75 % от разходите за унищожаване на мъртви животни (останалите разходи се поемат от стопанина) и да изпратят на Комисията най-късно до средата на декември 2003 г. доказателства, че в схемата са внесени необходимите промени.

(41) Това изискване бе заложено в Насоките за ТСЕ, които представляват действащото законодателство по това време. В точка 29 Насоките за ТСЕ посочват:

„29. От 1 януари 2004 г. държавите-членки могат да предоставят държавна помощ с интензитет до 100 % от разходите по отстраняване на мъртви животни, които трябва да бъдат унищожени, и до 75 % от разходите по самото унищожаване; […]“

(42) Точки 30 и 31 от Насоките за ТСЕ предвиждат изключения от правилото, според което помощта може да покрива до 75 % от разходите за унищожаване на мъртви животни:

„30. Освен това, държавите-членки могат да предоставят държавна помощ с интензитет до 100 % от разходите за отстраняване и унищожаване на трупове на животни, ако помощта се финансира от такси или задължителни вноски, предназначени за финансиране унищожаването на такива трупове, при условие че тези такси или вноски са ограничени само до сектор на месопроизводството и са наложени директно на този сектор.

31. Държавите-членки могат да предоставят държавна помощ с интензитет до 100 % от разходите за отстраняване и унищожаване на мъртви животни, когато е налице задължение за извършване на изследвания за ТСЕ върху тези животни.“

(43) Следва да се отбележи, че при проучването на досие № NN 48/2003 белгийските власти никога не са изтъквали, че едно от тези изключения може да се приложи.

(44) Насоките за ТСЕ са отменени на 1 януари 2007 г., както е предвидено в точка 194, буква в) от Насоките 2007—2013 г. В съответствие с точка 134 от Насоките 2007—2013 г. Комисията обявява държавните помощи относно изследвания за ТСЕ и мъртвите животни за съвместими с член 108, параграф 3, буква в) от ДФЕС, ако са изпълнени всички условия на член 16 от Регламент (ЕО) № 1857/2006.

(45) Член 16 от Регламент (ЕО) № 1857/2006 не променя същността на оценката на помощта, предоставяна за отстраняване и унищожаване на мъртви животни. Както и при Насоките за ТСЕ регламентът установява с член 16, параграф 1, буква г), че помощта с интензитет до 100 % от разходите, свързани с отстраняване на мъртви животни, и помощта с интензитет до 75 % от разходите, свързани с унищожаването на труповете, се смятат за съвместими с вътрешния пазар. Разпоредбите на член 16, параграф 1, букви д) и е) от своя страна запазват възможността за дерогация от тавана от 75 % и достигане на интензитет на помощта от 100 % в следните случаи: i) когато помощите се финансират от такси или задължителни вноски, предназначени за финансиране унищожаването на такива трупове, при условие че тези такси или вноски са ограничени само до сектора на месопроизводството и са наложени директно на този сектор; или ii) когато е задължително мъртвите животни да се подлагат на изследване за ТСЕ.

(46) При условие че новите правила (Насоките 2007—2013 г. и Регламент (ЕО) № 1857/2006) не променят ситуацията по същество спрямо старите (Насоки за ТСЕ), оценката на досието от гледна точка на приложимите през този период правила на Европейския съюз би трябвало да е една и съща за целия разглеждан период (т.е. от 1 януари 2004 г. до днес).

(47) Както вече бе отбелязано, белгийските власти бяха поели ангажимент, в рамките на проучването на досие № NN 48/2003, да променят схемата за помощи, така че помощите за покриване на разходи по унищожаването на трупове на животни да не надвишават 75 % от тези разходи, считано от 1 януари 2004 г. Въпреки това, по време на проучването на въпросното досие, белгийските власти не оспориха, че схемата за държавни помощи не е била променена в съответствие с поетия ангажимент.

(48) Освен това белгийските власти изтъкнаха многократно в рамките на настоящия случай (например с писмо от 27 ноември 2008 г.), че второто от посочените в съображение 42 изключения може в действителност да бъде прилагано и че помощта може да покрива до 100 % от разходите по унищожаване на трупове на животни. Според тях изключението е оправдано от факта, че е било задължително извършването на изследвания за ТСЕ върху всички мъртви животни (точка 31 от Насоките за ТСЕ и член 16, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 1857/2006). Никакво доказателство обаче не бе представено в подкрепа на това твърдение.

(49) Основният довод на Белгия в подкрепа на нейното твърдение е, че тя е длъжна да извършва тези изследвания в съответствие с Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии ([1]). Този довод обаче не може да бъде приет. В действителност, според посочения регламент валонските власти са длъжни да извършват изследвания за ТСЕ върху мъртви животни, както следва:

— между 1 юли 2001 г. и 31 декември 2008 г. върху всички говеда на възраст над 24 месеца, умрели в земеделското стопанство, и

— от 1 януари 2009 г. върху всички говеда на възраст над 48 месеца, умрели в земеделското стопанство. Всяка държава-членка може обаче да продължи изследванията върху по-млади говеда — на възраст между 24 и 48 месеца.

(50) Следователно задължението за извършване на изследвания се прилага само за животни на определена възраст (24 месеца за периода от 1 юли 2001 г. до 31 декември 2008 г. и 48 месеца след тази дата). Преди всичко това задължение се отнася само до говедата. Другите видове животни, умрели в земеделското стопанство (свине, коне, домашни птици и др.) не е задължително да бъдат подлагани на изследвания за ТСЕ. От информацията, предоставена от белгийските власти (с писмо от 27 ноември 2008 г.), е видно, че броят на труповете на животни, които потенциално биха могли да се ползват от това изключение в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 999/2001, представлява по-малко от 20—25 % от общите разходи по умрелите животни, които са обект на договора за услуги. Следователно единствено разходите, които са строго свързани със задължението за извършване на изследвания за ТСЕ, както предвижда Регламент (ЕО) № 999/2001, могат да се обявят за съвместими, при условие че е възможно точно да бъдат посочени тези разходи.

(51) Комисията също така отбелязва, че първото изключение, с което се позволява разходите по отстраняване и унищожаване на трупове на животни да бъдат покривани до 100 % от задължителните такси и вноски в сектора на месопроизводството, не е приложимо в разглеждания случай. Белгийските власти никога не са се позовавали на приложимостта на това изключение, нито са представили доказателства за това.

(52) С оглед на гореизложеното Комисията заключи, че мерките на въпросната схема за помощи, насочена към покриване на над 75 % от разходите по унищожаване на трупове на животни, не са съвместими с вътрешния пазар на основата на Насоките за ТСЕ или на Насоките за 2007—2013 г., с изключение на разходите, които са пряко свързани с обработката на труповете на животните, за които е налице задължение за извършване на изследвания за ТСЕ.

(53) Освен това, предвид факта, че Комисията е одобрила схемата за помощи до 31 януари 2007 г. на основата на поетите от белгийските власти ангажименти, според които трябваше да се измени схемата, така че да се изпълнят условията, определени от Насоките за ТСЕ, считано от 1 януари 2004 г., и тъй като тези ангажименти не бяха спазени от посочените власти, Комисията заключава, че помощта, предоставена за покриване на над 75 % от разходите по унищожаване на трупове на животни, е била неправомерна, най-малкото по отношение на помощите, които не са предназначени за компенсиране на задължението за извършване на изследвания за ТСЕ.

(54) В съответствие с член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999, когато една държавна помощ е предоставена неправомерно и е несъвместима с вътрешния пазар, тя трябва да бъде възстановена от бенефициерите. Целта е постигната, когато въпросната помощ, заедно с евентуалната лихва за забавянето, е възстановена от бенефициерите, т.е. от дружествата, които в действителност са се възползвали от нея.

(55) Настоящото решение следва да бъде изпълнено незабавно, по-специално по отношение на възстановяването на всички индивидуални помощи, отпуснати в рамките на въпросните схеми, с изключение на отпуснатите за специфични проекти, които в момента на отпускане на помощите са отговаряли на всички условия, посочени в Регламента *de minimis* или в Регламента за групово освобождаване съгласно членове 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 г. по прилагането на членове 92 и 93 от Договора за създаване на Европейската общност към някои категории хоризонтална държавна помощ ([2]), или са били отпуснати по схема за помощи, одобрена от Комисията.

VII. **ЗАКЛЮЧЕНИЯ**

(56) Комисията установява, че Белгия незаконно е прилагала разглежданата помощ в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС. Помощта е частично несъвместима с вътрешния пазар и Белгия трябва да я прекрати и да възстанови сумите, които вече са били предоставени на бенефициерите незаконно,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Схемата за помощи, предоставяна от Белгия на земеделските стопани от регион Валония и предназначена за покриване на разходите по отстраняване и унищожаване на трупове на мъртви животни в земеделските стопанства на регион Валония, е частично несъвместима с вътрешния пазар.

([1]) ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1.

([2]) ОВ L 142, 14.5.1998 г., стр. 1.

2. Единствено онази част от помощта, която е строго насочена към компенсиране на задължението земеделските стопани да извършват изследвания за ТСЕ в съответствие с Регламент (ЕО) № 999/2001, е съвместима с вътрешния пазар, при условие че е възможно да се определят точно тези разходи.

Член 2

Белгия трябва да отмени схемата за помощи, посочена в член 1.

Член 3

Сумите, предоставени в рамките на схемата по член 1 от настоящото решение, не представляват помощи по смисъла на Договора, ако към момента на предоставянето им те отговарят на условията, посочени в регламента, приет по силата на член 2 от Регламент (ЕО) № 994/98, който е бил приложим към момента на предоставянето.

Член 4

Индивидуалните помощи, предоставени в рамките на схемата по член 1 от настоящото решение, които в момента на предоставянето им са изпълнявали условията, посочени в регламента, приет по силата на член 1 от Регламент (ЕО) № 994/98, или във всяка друга одобрена схема за помощи, са съвместими с вътрешния пазар до максималния интензитет, приложим за такъв тип помощи.

Член 5

1. При условията на член 1, параграф 2, член 3 и член 4 Белгия предприема всички необходими мерки бенефициерите да възстановят вече получената неправомерно несъвместима помощ, посочена в член 1.

2. Възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите, предвидени в националното законодателство, при условие че те позволяват незабавното и действително изпълнение на настоящото решение. Помощта, която следва да се възстанови, включва лихви от датата, на която е била предоставена на бенефициерите, до датата на нейното възстановяване. Лихвата се изчислява на базата на референтния лихвен процент, използван за изчисляване на еквивалента на помощта в рамките на регионалните помощи.

Член 6

Белгия информира Комисията в срок от два месеца, считано от датата на нотифициране на настоящото решение, за предприетите мерки по изпълнението му.

Белгия уведомява редовно Комисията за изпълнението на предприетите национални мерки за прилагане на настоящото решение до завършването на възстановяването на помощта, посочена в член 1. По искане на Комисията тя ѝ изпраща незабавно информация за вече взетите и за планираните мерки, целящи спазването на настоящото решение, както и подробна информация за сумите от помощта и лихвите, които вече са възстановени от бенефициерите.

Член 7

Адресат на настоящото решение е Кралство Белгия.

Съставено в Брюксел на 17 ноември 2010 година.

За Комисията

Dacian CIOLOȘ

Член на Комисията